

عنوان

رای وحدت رویه شماره ۴ مورخ ۱۶/۰۱/۱۳۸۸ هیات عمومی دیوان عدالت
اداری

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتابان

اینجا کلیک کنید

تاریخ: ۱۶ فروردین ۱۳۸۸

شماره دادنامه: ۴

کلاس پرونده: ۸۷/۱۰۵۸

مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای مقصود کامروا

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء صادره از شعب ۱۶ و ۱۷ دیوان عدالت اداری

مقدمه: الف- شعبه شانزدهم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۸۶/۸۳۶ موضوع شکایت آقای مقصود کامروا به طرفیت سازمان تامین اجتماعی شهرستان های استان تهران به خواسته الزام خوانده به قبول و برقراری مستمری اینجانب به عنوان مشاغل سخت و زیان آور به شرح دادنامه شماره ۲۲۶۹ مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۳۰ چنین رای صادر نموده است، شاکی در اثناء بررسی اعتراض خویش به مشاغل سخت و زیان آور بر اساس ماده ۱۰ قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع، تقاضای بازنشستگی نموده و از تاریخ ۱۳۸۳/۱۲/۲۶ بازنشسته گردیده در نتیجه شاکی اگر درخواست بازنشستگی سخت و زیان آور را داشته نمی بایست ترک کار کند زیرا بند ۳ ماده ۱۳ آیین نامه دقیقاً تصریح دارد. شعبه با توجه به مراتب فوق که شاکی با درخواست بازنشستگی ترک کار کرده و در حال دریافت مستمری می باشد و مشاغل سخت و زیان آور مربوط به کارکنان شاغل یا در حکم شاغل می باشد، علیهذا حکم به رد شکایت صادر می شود. ب- شعبه ۱۷ دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۸۶/۶۹۷ موضوع شکایت آقای عزت اله مقدسی به طرفیت تامین اجتماعی شهرستان های استان تهران به خواسته بازنشستگی به جهت اشتغال به کار سخت و زیان آور برقراری مستمری به شرح دادنامه شماره ۲۶۲۸ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۸ چنین رای صادر نموده است، نظر به اینکه اولاً متعاقب دادنامه شماره ۱۷۳ مورخ ۱۳۸۴/۱/۳۱ شعبه دوم دیوان عدالت اداری و به حکایت نامه شماره ۱۲۵۶/۶۰/۰۲/۸۶ مورخ ۱۳۸۶/۲/۲۱ رئیس سازمان کار استان تهران شغل نامبرده سخت و زیان آور تشخیص داده شد. ثانیاً، ماده یک آیین نامه اجرایی بند ۵ جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره ۲ الحاقی به ماده ۷۶ قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی مصوب سال ۱۳۵۴ و الحاق ۲ تبصره ماده ۷۶ مصوب سال ۱۳۷۱ دلالت بر این امر دارد که کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که عوامل فیزیکی و شیمیایی در محیط آن غیراستاندارد بوده و موجب بروز بیماری های شغلی و عوارض ناشی از آن خواهد شد. ثالثاً، تصویر ابلاغ ها و احکام صادره حکایت از اشتغال کارگر در سال های اعلام شده (۵۶ لغایت ۸۳) در کارگاه دارد که بیش از ۲۵ سال می باشد و به لحاظ عدم دفاع موثر سازمان نسبت به شکایت معنونه و اینکه بازنشستگی به جهت اعمال ماده ۱۰ قانون تنظیم بخشی از مقررات نوسازی نمی تواند موجب تضییع حق شاکی گردد، حکم به ورود شکایت و اعمال مقررات بازنشستگی پس از موعده به جهت اشتغال به کار سخت و زیان آور با رعایت مقررات مربوطه صادر و اعلام می دارد. هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور روسا و مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رای می نماید.

رای هیات عمومی

الف- تعارض در مدلول دادنامه های فوق الذکر محرز به نظر می رسد. ب- نظر به این که به شرح دادنامه های قطعی شماره ۱۵۲ مورخ ۱۳۸۴/۱/۳۱ و شماره ۱۷۳ مورخ ۱۳۸۴/۱/۳۱ شعبه دوم دیوان و گواهی کمیته استانی ذیصلاح، شاکیان به مدت مقرر در قانون در مشاغل سخت و زیان آور به کار اشتغال داشته اند و در نتیجه ذی حق به بازنشستگی بر اساس مقررات خاص مربوط و برخورداری از امتیازات آن بوده اند و تمسک به ماده ۱۰ قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور در مورد بازنشستگی شاکیان، سالب حق مکتسب قانونی آنان نیست، بنابراین دادنامه شماره ۲۶۲۸ مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۲۸ شعبه هفدهم که متضمن این امر است، موافق اصول و موازین قانونی تشخیص داده می شود. این رای به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذی ربط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

رئیس هیات عمومی دیوان عدالت اداری - رازینی